

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/135/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4316215933
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4316215933.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: O. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K., o zaplatenie sumy 2.068,86 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Levice č. k. 9Csp/96/2016-64 zo dňa 10.01.2018 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o zamietnutí žaloby m e n í tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.835,03 eura od 22.09.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi (v čase rozhodovania Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo námestie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890) sumu 2.068,86 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.835,03 eura od 05.10.2015 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku zmluvného úroku vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.835,03 eura od 22.09.2015 do zaplatenia súd žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %. Rozhodnutie vo veci samej súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), pretože žalobca mal vo veci úspech v plnej výške. V odôvodnení rozsudku súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 22.09.2016 domáhal zaplatenia sumy 2.068,86 eura, pozostávajúcej z istiny 1.835,03 eura, dlžných úrokov do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 194,18 eura a poplatkov za upomienky vo výške 39,65 eura, ako aj zaplatenia zmluvného úroku vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.835,03 eura od 22.09.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.835,03 eura od 05.10.2015 do zaplatenia. Uplatnený nárok odôvodnil tým, že žalovanému poskytol na základe zmluvy o úvere peňažné prostriedky v sume 2.000 eur, ktoré sa žalovaný zaviazal splácať riadne a včas. Z dôvodu, že svoju povinnosť vyplývajúcu mu zo zmluvy neplnil, žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

2. Po vykonanom dokazovaní súd konštatoval, že strany sporu uzavreli dňa 22.07.2014 zmluvu o úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 2.000 eur, ktorý sa

zaviazal splatiť v 48 mesačných splátkach po 58 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 16,90 % a s výškou ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) 18,28 %. Pre neplnenie zmluvných podmienok žalovaným žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného k úhrade dlžnej sumy do 15 dní od doručenia výzvy. Pohľadávka žalobcu ku dňu zosplatnenia predstavovala na istine sumu 1.835,03 eura, na úroku sumu 194 eur a na poplatkoch sumu 39,65 eura.

3. Na základe vykonaného dokazovania súd ustálil, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol záväzkovoprávny vzťah titulom zmluvy o úvere. Zmluvu vzhľadom na charakter jej účastníkov považoval za spotrebiteľskú a na daný vzťah aplikoval okrem zákona o spotrebiteľských úveroch aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce režim spotrebiteľských zmlúv. Žalobu považoval za dôvodnú v časti istiny 1.835,03 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 05.10.2015 do zaplatenia, úroku vo výške 194,18 eura a poplatkov vo výške 39,65 eura. Pri uplatnenom zmluvnom úroku 16,90 % ročne zo sumy 1.835,03 eura od 22.09.2015 do zaplatenia súd žalobu zamietol po prijatí záveru, že istina čerpaného úveru sa úročí len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Pokiaľ žalovaný neuhradil dlžnú sumu tak, ako sa zmluvne zaviazal, vzniká žalobcovi po splatnosti úveru voči dlžníkovi už iba nárok na zaplatenie úroku z omeškania. Od splatnosti úveru je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu. K predčasnému zosplatneniu záväzku došlo konaním veriteľa. Predčasné zosplatnenie úveru predstavuje jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej sumy. Rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatnenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz, ale ju spláca v splátkach. Splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne vracia v splátkach, za čo patrí veriteľovi úrok. Pri predčasnom, mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Veriteľ teda navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, a zaniká tak obmedzenie jeho práva disponovať s istinou úveru. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kedy by spotrebiteľ bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti na plnenie a veriteľ by inkasoval úroky zo sumy, ktorú mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navyšenú o kapitalizované úroky iba ku dňu zosplatnenia.

4. Proti tomuto rozsudku v zamietajúcom výroku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prípadne zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu. Namietal nesprávne skutkové zistenia, vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a nesprávne právne posúdenie veci (§ 365 ods. 1 písm. f), d), h/ CSP). Uviedol, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru veriteľom je prejavom vôle veriteľa smerujúcim k zániku povinnosti dlžníka platiť svoj dlh v splátkach a vzniku novej povinnosti, zaplatiť celý dlh jednorazovo v stanovený termín. Z tohto prejavu vôle žiadnym spôsobom nevyplýva, že veriteľ mení záväzok dlžníka v ostatných jeho právach a povinnostiach. Akýkoľvek iný výklad, než ten, že veriteľ zmenil záväzok čo do termínu splatnosti, nie však čo do ostatných podmienok úveru, je nesprávny. Táto zmena v obsahu záväzku dohodou strán sa nazýva kumulatívna novácia. Na rozdiel od tzv. privatívnej novácie podľa ust. § 570 Občianskeho zákonníka, pri ktorej doterajší záväzok zaniká a je nahradený novým, pri kumulatívnej novácii ide o zmenu za trvania existujúceho právneho vzťahu, spočívajúceho v zániku určitých doterajších vzájomných práv a povinností a v ich nahradení novo dohodnutými vedľa už existujúcimi. Doterajší záväzkový vzťah teda nezaniká, právnym dôsledkom zmeneného záväzku je jednak pôvodná právna skutočnosť, ktorá spôsobila jeho vznik, tak aj dohoda strán o zmene jeho obsahu. Zmena záväzku sa spravidla týka miesta či spôsobu plnenia, splatnosti a pod. Je toho názoru, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení úveru. Na podporu svojho tvrdenia citoval ustanovenia § 497, § 503 ods. 3, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch. Výklad, ktorý odbreňuje dlžníka od platenia zmluvného úroku, by bol absurdný, keďže privodením stavu predčasného zosplatnenia úveru z dôvodu porušenia povinnosti dlžníka by sa jeho postavenie zvýhodnilo v porovnaní s jeho postavením v prípade, ak by povinnosť neporušil. Sankčný úrok nie je kompenzáciou veriteľa za poskytnutie úveru. Zmluvný úrok je totiž odplátou (cenou) za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí tak ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako

podnikateľskej činnosti veriteľa. Sankčný úrok nie je a nemôže byť kompenzáciou tejto ceny finančných prostriedkov.

5. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

6. V priebehu odvolacieho konania podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.06.2019 žalobca oznámil, že na základe písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 06.05.2019 postúpil svoju pohľadávku vymáhanú v tomto súdnom spore voči žalovanému na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, ako postupníka. Vzhľadom na to žiadal, aby súd pripustil zmenu strany sporu na strane žalobcu. Odvolací súd podľa § 80 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 378 ods. 1 CSP rozhodol uznesením č. k. 12Co/135/2018-91 zo dňa 18.06.2019 tak, že vyhovel návrhu žalobcu, aby na jeho miesto ako žalobca vstúpil do konania EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 219 ods. 3 CSP) urobil záver, že odvolanie je opodstatnené. Preto tento rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 388 CSP zmenil a žalobe vyhovel. Rozsudok v prvom výroku, ktorým súd žalobe sčasti vyhovel, nadobudol v dôsledku absencie odvolania žalovaného právoplatnosť.

8. Z obsahu spisu vyplýva ten skutkový stav, ktorý konštatoval súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia. Je zrejmé, že právny predchodca žalobcu (banka) a žalovaný uzavreli úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá bola správne posúdená ako zmluva spotrebiteľská. Aj keď zmluva bola uzavretá na podklade Obchodného zákonníka, prednostne sa vzťahujú na ňu ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

9. Právny predchodca žalobcu poskytol bezúčelový spotrebiteľský úver žalovanému, ktorý však podmienky zmluvy nedodrжал, úver riadne nesplácal a z toho dôvodu tento právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, čím žalovaný prišiel o výhodu splátok. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dlh v istine predstavoval 1.835,03 eura. Žalobca si žalobou uplatnil zaplatenie tejto istiny vo výške 1.835,03 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 16,90 % ročne od 22.09.2015 do zaplatenia, úrok vo výške 194,18 eura z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne z nezaplatenej istiny 1.835,03 eura od 05.10.2015 do zaplatenia a poplatky v sume 39,65 eura. Odvolací súd neposúdil ako správny právny záver súdu prvej inštancie o neprípustnosti vymáhania zmluvných úrokov a súčasne aj úrokov z omeškania. Takýto právny záver podľa názoru odvolacieho súdu nezodpovedá ustanoveniam Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch a ani zákona o ochrane spotrebiteľa.

10. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ z dôvodu neplnenia dohodnutých splátok úveru žalovaným pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a vyčíslil dlh na istine na sumu 1.835,03 eura. Tento dlh spolu s úrokom z omeškania, ako aj úrok, ktorý vznikol z neuhradených splátok do dátumu predčasnej splatnosti úveru a poplatky, súd prvej inštancie žalobcovi priznal prvým výrokom rozsudku, ktorý nadobudol právoplatnosť a odvolací súd z tejto skutočnosti pri rozhodovaní o odvolaní žalobcu vychádzal. Predmetom odvolacieho konania bol len zamietajúci výrok rozsudku týkajúci sa zvyšku žaloby v časti zmluvných úrokov po dni mimoriadnej splatnosti dlhu z uplatnenej istiny. V tomto prípade je zrejmé, že dlh žalovaného sa považuje dňom 21.09.2015 za splatný v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu veriteľom (§ 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka) v celom rozsahu bez možnosti ďalšieho splácania v splátkach. Súd prvej inštancie uzavrel, že zmluvné úroky z poskytnutých peňažných prostriedkov patria veriteľovi len do splatnosti dlhu a odo dňa splatnosti dlhu, kedy je dlžník v omeškaní, musí platiť už len úroky z omeškania. Odvolací súd sa s týmto záverom nestotožnil, pretože vychádzal z obsahu zmluvného dojednania strán ako aj z prislúchajúcej právnej úpravy. Z obsahu uzavretej úverovej

zmluvy nevyplýva, že by si zmluvné strany - pre prípad vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru - dohodli platenie zmluvných úrokov len do daného dňa mimoriadnej splatnosti. V bode 5.8 obchodných podmienok je uvedené, že ak sa úver stane predčasne splatným, banka úročí predčasne splatnú časť istiny úveru dohodnutou úrokovou sadzbou ako aj zákonným úrokom z omeškania, a to odo dňa, kedy sa úver stal predčasne splatným, až do okamihu úplného splatenia predčasne splatného úveru. Z textu obchodných podmienok vyplýva, že veriteľ má nárok na zmluvné úroky aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, a to až do jeho úplného splatenia.

11. Z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku nie je jasné, z ktorého zákonného ustanovenia by mal prijatý právny záver vyplývať, keďže použitá právna úprava spotrebiteľských vzťahov vo všeobecnosti nevyklučuje súbežné platenie zmluvne dohodnutých úrokov z úveru a aj platenie úrokov z omeškania, ak sa dlžník dostal do omeškania s platením dlhu v dohodnutej lehote. Nie je teda zrejmé, z čoho - z ktorého zákonného ustanovenia, resp. z ktorého dojednaní v zmluve o úvere vyplýva, že platenie úrokov z omeškania po vyhlásení mimoriadnej splatnosti vylučuje platenie zmluvných úrokov, resp. že platenie zmluvných úrokov sa týka len doby, dokedy sa dlžník dostane do omeškania s platením svojho dlhu, v dôsledku čoho je vyhlásená mimoriadna splatnosť dlhu veriteľom. Prijatie záveru, že na ťarchu spotrebiteľa by došlo k jeho dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru a aj úrokov z omeškania a že to zároveň znamená aj značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi zmluvného vzťahu, by podľa názoru odvolacieho súdu znamenalo, že spotrebiteľ by sa v dôsledku evidentného porušenia jeho zmluvných povinností dostal voči veriteľovi do neprimeraného zvýhodnenia oproti tomu, ak by zmluvné povinnosti neporušil a svoj dlh riadne splácal. Spotrebiteľ si totiž s ohľadom na znenie zmluvy o úvere musí byť vedomý toho, že pri riadnom splácaní úveru platí len zmluvne dohodnuté úroky, a až v prípade porušenia zmluvnej povinnosti splatiť dlh riadne a včas bude môcť byť legálne postihnutý navyše aj úrokmi z omeškania až do dňa splatenia celej sumy úveru, resp. do dňa, ktorý bol zmluvne dohodnutý. Dlžník totiž používa peňažné prostriedky poskytnuté veriteľom aj po pôvodne dohodnutej lehote splatnosti plnenia v splátkach a z princípu právneho inštitútu zmluvných úrokov vyplýva, že tieto dlžník spláca - ak niet iného dojednaní - až do dňa úplného splatenia dlhu, zatiaľ čo úroky z omeškania nastupujú (popri zmluvných úrokoch) len v prípade, keď úver riadne nespláca a keď sa z toho dôvodu dostane do omeškania.

12. Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odplatu (odmenu) za užívanie požičanej istiny. Ak by od momentu predčasnej splatnosti úveru už dlžník nebol povinný platiť zmluvné úroky, potom by veriteľovi nebola priznaná odplata (odmena) za poskytnutie zatiaľ nesplatených finančných prostriedkov a dlžník by už neplatil z tohto dôvodu žiadnu sumu ako odmenu za ich využívanie, hoci ich fakticky užíva. Občiansky zákonník a ani iný právny predpis neustanovuje, na akú dobu možno pri peňažnej pôžičke dohodnúť úroky. Vzhľadom na uvedené nemožno vylúčiť, aby si zmluvné strany v rámci zmluvnej autonómie (pokiaľ ide o dobu, na ktorú sa úroky dojednávajú) dohodli úroky i za dobu, po ktorú bude istina dlžníkom skutočne užívaná (do jej faktického vrátenia veriteľovi), teda i za dobu, v ktorej sa dlžník ocitne v omeškaní so splnením svojho záväzku, pretože istinu v dojednanej lehote splatnosti v splátkach veriteľovi nevrátil. Tomuto záveru zodpovedá i to, ako sú právnou teóriou a rozhodovacou praxou súdov vnímané inštitúty zmluvných úrokov a úrokov z omeškania. Zatiaľ čo zmluvné úroky sú odmenou za užívanie istiny a závisia od dohody zmluvných strán, úroky z omeškania predstavujú zákonnú sankciu za omeškanie so splatením istiny a na rozdiel od zmluvných úrokov ich môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dojednané (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka); pritom vo všeobecnosti platí, že môžu existovať popri sebe.

13. Odvolací súd s ohľadom na uvedené dospel k tomu, že odvolanie žalobcu bolo podané opodstatnene, pretože daný právny záver súdu prvej inštancie pri správne zistenom skutkovom stave nebol relevantne odôvodnený ani s odkazom na konkrétnu právnu úpravu a ani na konkrétne zmluvné dojednanie. Odvolací súd sa nestotožnil ani s poukázaním na ojedinelé rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 143/1998 prijaté v obchodnoprávnej veci, ktoré úplne neriešilo situáciu, o akú ide v prejednávanej veci, a to z dôvodov opísaných vyššie v bodoch 8., 9., 10., 12. Právna úprava vo všeobecnosti pripúšťa súbežné platenie zmluvne dohodnutých úrokov z úveru a aj platenie úrokov z omeškania, ak sa dlžník dostal do omeškania s platením dlhu v dohodnutej lehote, resp. to nevyklučuje. Obchodný zákonník tiež v ustanovení § 503 ods. 1 uvádza, že záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky a v čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. V prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru dlžníkovi vo všeobecnosti teda vzniká povinnosť k danému dňu splatnosti

istiny zaplatiť aj úroky. Keďže nastala splatnosť istiny aj úrokov a dlžník lehotu splatnosti celého dlhu a úrokov nedodržel, táto skutočnosť má dopad len na to, že veriteľovi vzniklo právo uplatniť si svoje právo na súde s tým, že nárok na zaplatenie splatných úrokov trvá do zaplatenia istiny ako takej bez ohľadu na to, že odo dňa omeškania si veriteľ môže uplatňovať aj úroky z omeškania.

14. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd prijal záver, že žalobcovi vznikol nárok na platenie zmluvného úroku aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, a to až do úplného splatenia istiny úveru, a preto odvolanie žalobcu týkajúce sa zamietnutia zvyšnej časti žaloby posúdil ako opodstatnené. Vzhľadom na to odvolací súd rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti podľa § 388 CSP zmenil a žalovanému ulovil povinnosť zaplatiť žalobcovi úrok vo výške 16,90 % ročne zo sumy 1.835,03 eura od 22.09.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

15. S ohľadom na výsledok celého konania, v ktorom bol žalobca plne úspešný, odvolací súd žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1, 2 CSP. O výške trov žalobcu rozhodne súd prvej inštanície po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštanícii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).